

Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku
80-204 Gdańsk
ul. Śniadeckich 33

OSL-2/Wu/2021

O R Z E C Z E N I E

z dnia 2021r.

Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku w składzie:

Przewodniczący:

Członkowie:
.....

Protokolant.....

w obecności Zastępcy Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej w Gdańsku
.....

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu2021r.
sprawy

.....Nr PWZ:

obwinionej o to, że w dniu 2020 r. dokonując badania profilaktycznego w,
wystawiła orzeczenie lekarskie dotyczące dopuszczenia do pracy na stanowisku
nauczyciel/pomoc nauczyciela nie dysponując wszystkim badaniami wymaganymi do
wystawienia takiego orzeczenia.

czym naruszyła : art. 8 i art. 40 Kodeksu Etyki Lekarskiej, art. 4 ustawy o zawodach lekarza i
lekarza dentystry .

na mocy art. 53 i 78 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 roku o izbach lekarskich (Dz. U. Nr 219,
poz. 1708):

- I. Postanowił umorzyć na podstawie art. 82 ust. 2 ustawy o izbach lekarskich
postępowanie w stosunku douznając, że przypisany jej czyn
zakwalifikowany jako naruszenie art. 8 i art. 40 Kodeksu Etyki Lekarskiej, art. 4
ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentystry, stanowi przewinienie mniejszej wagi,
a interes pokrzywdzonego nie sprzeciwia się umorzeniu postępowania.
- II. Kosztami postępowania postanowił obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

W dniu 2021r. do Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej w Gdańsku /zwanego dalej Rzecznikiem/ wpłynęła skarga Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Gdańsku na działalność zawodową lekarki za to, że wystawiła orzeczenie lekarskie dotyczące dopuszczenia do pracy na stanowisku nauczyciel / pomoc nauczyciela, pomimo tego, że nie dysponowała wszystkimi badaniami wymaganymi do wystawienia takiego orzeczenia.

dowód: *skarga Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego*

W dniu2020 r. Rzecznik wydał postanowienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego w sprawie podejrzenia popełnienia przewinienia zawodowego przez lekarza medycyny pracyw przedmiocie wystawienia orzeczenia lekarskiego dlaww dniu 2020r.

dowód: *postanowienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego*

W dniu2020 r. Rzecznik wydał postanowienie o przedstawieniu zarzutów /zwanej dalej Obwinioną/ o to, że w dniu2020r. dokonując badania profilaktycznego w, wystawiła orzeczenie lekarskie dotyczące dopuszczenia do pracy na stanowisku nauczyciel / pomoc nauczyciela, nie dysponując wszystkimi badaniami, wymaganymi do wystawienia takiego orzeczenia.

W ocenie Rzecznika stanowiło to naruszenie art. 8 i art. 40 Kodeksu Etyki Lekarskiej oraz art. 4 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty.

dowód: *postanowienie o przedstawieniu zarzutów*

W dniu 2020 r. Rzecznik sporządził a następnie przekazał do Okręgowego Sądu Lekarskiego w Gdańsku wniosek o ukaranie przeciwko Obwinionej

dowód: *wniosek o ukaranie*

**Na podstawie zebranego w sprawie i ujawnionego na materiale dowodowego
Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku ustalił następujący stan faktyczny:**

Obwiniona w dniu 2020r. dokonując badania profilaktycznegow wydała orzeczenie do celów sanitarno-epidemiologicznych o dopuszczeniu Jej do pracy w przedszkolu.

Wpis do książeczki zdrowia został dokonany przez Obwinioną na podstawie jednego badania w kierunku nosicielstwa Salmonella z dnia 2020r. (*posiew kału*), w którym nie stwierdzono obecności pałeczek Salmonella – na usilną prośbę, która nie mogła stawić się na kolejny termin badania oraz po uzyskaniu zapewnienia, że do czasu otrzymania kolejnych wyników nie podejmie pracy z dziećmi.

W kolejnym badaniu z dnia2020r. wykryto pałeczki Salmonella Enteritidis, zaś w ponownym badaniu z dnia2020r. pałeczek Salmonella nie wykryto.

dowód: *pismo PPIS w Gdańsku z dnia wraz z załącznikami,
pismem wyjaśnienia Obwinionej z dnia*

.....w dniach2020r. nie miała kontaktu z dziećmi w przedszkolu albowiem została oddelegowana do szkolenia w zakresie pełnienia obowiązków w zastępstwie sekretarza przedszkola. Natomiast po uzyskaniu informacji o złych wynikach badań przebywała na zwolnieniu lekarskim oddo2020r.

dowód: *pismo z z dnia*

Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku zważył, co następuje:

W świetle zebranego materiału dowodowego Sąd uznał, że niewątpliwym jest, że postępowanie Obwinionej lekarki, w ramach posiadanej specjalizacji oraz pełnionych obowiązków zawodowych było prawidłowe w zakresie wywiadu i badania - jako takie nie nosi znamion błędu lekarskiego. Zważyć trzeba, że dokumentacja medyczna była kompletna, nadto została sporządzona przez osobę do tego uprawnioną. W ocenie Sądu należało ją uznać w całości za wiarygodną. Pismem wyjaśnienia Obwinionej złożone w toku postępowania

wyjaśniającego są logiczne i konsekwentne i nie budzą wątpliwości. Sąd dał im wiarę w większości, ponieważ w ocenie Sądu korespondują z materiałem dowodowym.

Sąd umorzył postępowanie na mocy art. 82 ust. 2 ustawy z dnia 02 grudnia 2009r. o izbach lekarskich zgodnie, z którym Sąd lekarski może umorzyć postępowanie w przypadku przewinienia mniejszej wagi albo jeżeli orzeczenie wobec obwinionego kary byłoby oczywiście niecelowe ze względu na rodzaj i wysokość kary prawomocnie orzeczonej za ten sam czyn w innym postępowaniu przewidzianym przez ustawy, a interes pokrzywdzonego temu się nie sprzeciwia. Sąd przyjął, że doszło do popełnienia przewinienia mniejszej wagi.

Wypadek mniejszej wagi to uprzywilejowana postać czynu o znamionach przewinienia zawodowego, charakteryzująca się przewagą łagodzących elementów przedmiotowo-podmiotowych, zaś szczególnego rozważenia wymagają przede wszystkim - stopień zawinienia oraz motywacja i cel działania sprawcy. Spośród znamion strony przedmiotowej czynu istotne znaczenie mają w szczególności: rodzaj dobra, w które godzi przestępstwo; zachowanie się i sposób działania sprawcy; użyte przezeń środki; charakter i rozmiar szkody wyrządzonej lub grożącej dobru chronionemu, a także odczucie szkody przez pokrzywdzonego; czas, miejsce i inne okoliczności popełnienia czynu. Z kolei z elementów podmiotowych rozważenia wymagają przede wszystkim - stopień zawinienia oraz motywacja i cel działania sprawcy (*vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 października 1996 r., V KKN 79/96*). Przyjęcie wypadku mniejszej wagi stanowi typ uprzywilejowany przewinienia zawodowego, następuje pomimo przypisania winy oraz pewnego (*większego niż znikomy*) stopnia społecznej (*korporacyjnej*) szkodliwości czynu, zaś umorzenie postępowania jest podyktowane względami polityczno-kryminalnymi z uwagi na łagodzące elementy przedmiotowo- podmiotowe (*vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 listopada 2016r., SDI 64/16*). Za przewinienia dyscyplinarne mniejszej wagi można rozumieć sytuacje, w których występuje przewaga elementów łagodzących o charakterze przedmiotowo-podmiotowym, w szczególności niewielka szkodliwość zachowania dla wykonywanej służby oraz niewielki stopień zawinienia (*vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2019 r., II DSS 16/18*).

W powyższym zakresie Sąd podzielił stanowisko obrońcy Obwinionej, że postępowanie Obwinionej należało uznać za przewinienie mniejszej wagi, gdyż okoliczności powyższego zdarzenia nie budzą żadnych wątpliwości, a postępowanie Obwinionej lekarki wynikało m.in. z chęci pomocy pacjentce. Niewątpliwie Obwiniona kierowała się dobrymi intencjami i chęcią pomocy pacjentce. Warunkowe wydanie zaświadczenia z nadzieją na uczciwe postępowanie pacjentki zostało przez ww. osobę badaną wykorzystane do pełnienia

obowiązków służbowych. Obwiniona spełniając prośbę ww. osoby badanej, zaufała jej, że w przypadku negatywnego wyniku nie podejmie pracy zawodowej. Naraziła przez to swoją nienaganną opinię. Na uwagę zasługuje fakt podjęcia dodatkowych środków ostrożności polegających na kontakcie z pracodawcą, w celu uzyskania zapewnienia, że pacjentka nie zostanie dopuszczona do kontaktu z dziećmi przed uzyskaniem wyniku badania ostatecznego. Działania Obwinionej mimo niedopełnienia obowiązków służbowych - nie naraziły na krzywdę czyjegokolwiek zdrowia. Dodatkowo Sąd wziął pod uwagę staż pracy Obwinionej oraz Jej dotychczasową niekaralność za przewinienia dyscyplinarne.

Zdaniem Sądu tego rodzaju sytuacji zachodzi w sprawie niniejszej, skutkiem czego było uznanie, że wymierzenie nawet najmniejszej choćby kary za niezamierzone zasugerowanie wykonania badania pacjentki, do tego w dobrej wierze, byłoby wyrazem nadgorliwości. W ocenie sądu działanie Obwinionego lekarki nie spowodowało jakiegokolwiek uszczerbku w zdrowiu osoby badanej, czy innych dobrach. W trakcie rozprawy lekarka wyraziła skruchę wobec swojego postępowania, wyraziła ubolewanie, decyzje swoją uzasadniając chęcią pomocy pacjentce oraz faktem, że infekcje Salmonella zdarzają się dość rzadko. Uznać zatem można, że Obwiniona nigdy nie dopuści w swojej pracy zawodowej do podobnie zaistniałej sytuacji.